

Jadwiga Rauhutowa, Witold Hensel

Czersk, gm. Góra Kalwaria, woj.
warszawskie. Stanowisko "Wzgórze
Zamkowe"

Informator Archeologiczny : badania 14, 147-148

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

120 cm. Na przestrzeni 150 m² odkryto, obok 4 jam, luźnego paleniska i licznych dołków słupowych, zarys prostokątnego domu o konstrukcji słupowej; w jego obrębie odsłonięto jamę z zawartością dość jednolitego zespołu ceramicznego, który wstępnie datować można na VI wiek. Zaobserwowano wyraźnie odróżniające się dwie warstwy kulturowe, z których wcześniejsza zawierała materiał ceramiczny mieszczący się w przedziale czasowym między końcem IV-ego a VI wieku. Badania zniwelowanej części wału na grodzisku prowadzono metodą elektrooporową.

Ostatni sezon badawczy wskazuje, że najwcześniejsze osadnictwo wczesnośredniowieczne w rejonie Czerchowa było typu wiejskiego i lokowało się na wysoczyźnie, gdzie istniały optymalne warunki zarówno osadnicze jak i gospodarcze, z uwagi na dobre gleby i bliskość wody.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Badania będą kontynuowane.

CZERSK, gm. Góra Kalwaria
woj. warszawskie
Stanowisko "Wzgórze Zamkowe"

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
w Warszawie

Badania prowadziła dr Jadwiga Rauhutowa.
Konsultantem był prof. dr Witold Hensel.
Trzynasty sezon badań. Wczesne i późne
średniowiecze /IX-X w./, /XI-XII w./ XIII w.

Kontynuowano badania we wschodniej i południowo-zachodniej części wzgórza zamkowego /ary 3 C-D i 37 A/ oraz rozpoczęto eksploatację nowych działek w części zachodniej /ary 26 D, 35 C-D i 36 A/.

Do najstarszych obiektów odsłoniętych w bieżącym sezonie należy zespół grobowy złożony z sześciu glinianych naczyń, różnej wielkości i kształtów oraz dwóch palenisk, związanych z kulturą tzw. grobów kloszowych /ar 3/.

Najstarsze ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego pochodzą z IX-X wieku. Z tego czasu pochodzi być może półziemianka odkryta na arze 37 A oraz fragmenty ceramiki zalegające w warstwie /ar 37 A i 3 C-D/. Liczniejsze są natomiast relikty osadnictwa z 2 połowy XI i XII wieku. Oprócz fragmentów budynków naziemnych w konstrukcji zrębowej, usytuowanych w kilku poziomach nad sobą /ar 37 A/, odsłonięto półziemiankę /ar 3 C/ oraz paleniska kamienne wewnątrz obiektów mieszkalnych i poza nimi /ary 3 C-D i 37 A/. Zabudowa mieszkalna została częściowo zniszczona przez cmentarz wczesnośredniowieczny, którego skraj uchwycono na arze 3. Na odcinku tym odsłonięto około

pochówków orientowanych po osi wschód-zachód, z głową zwróconą na zachód. Niektóre szkielety posiadały wyposażenie. Zachowały się także szczątki drewna z trumien bądź obstaw. Groby usytuowane w kilku poziomach pochodzą z XII i XIII wieku.

Badania będą kontynuowane.

DĄBRÓWKA, gm. Stryszów
woj. bielsko-bialskie
Stanowisko 2 /grodzisko/

patrz
paleolit i mezolit

DĘBCZYNO, gm. Białogard
woj. koszalińskie
Stanowisko 10

Uniwersytet
im. Adama Mickiewicza
Katedra Archeologii
w Poznaniu

Badania prowadził mgr Andrzej Sikorski. Finansował UAM w Poznaniu. Drugi sezon badań. Osada kultury pucharów lejkowatych, cmentarzysko i osada ludności kultury łużyckiej /V EB-HC/, osada ludności kultury wczesnego średniowiecza z /VI-XII wieku/.

Kontynuowano prace w północnej i północno-wschodniej części stanowiska na powierzchni około 1350 m², lokalizując ślady trzech jednostek kulturowych.

1. Kultura pucharów lejkowatych - osada; 1 jama mieszkalna /o powierzchni użytkowej około 3,5 m² z małym paleniskiem wewnątrz obiektu/; inwentarz krzemienisty i ceramiczny.
2. Kultura łużycka - osada i cmentarzysko; 2 paleniska, 16 jam i 41 śladów postępowych skoncentrowanych wyraźnie w zachodniej części zbadanego obszaru stanowiska; materiał wyłącznie ceramiczny; 2 groby popielnicowe z resztkami stосу.
3. Kultura wczesnego średniowiecza - osada. Materiał wstępnie pozwala wydzielić trzy fazy:
 - a/ VI-VII wiek /I faza rozwoju ceramiki/ wg W. Łosińskiego; 1 jama mieszkalna, 4 paleniska, 5 jam gospodarczych i ślady postępowe /bez kontekstu/; formy naczyń nawiązują do jajowatych, kielichowatych i kubków /z ornamentem stempelkowym/ znanych z Dziedzic, woj. gorzowskie,
 - b/ VII - połowa IX wieku; 2 półziemianki, 2 jamy mieszkalne, 4 paleniska, 9 jam gospodarczych, 1 piec oraz liczne ślady postępowe; w wymienionych obiektach dominuje materiał ceramiczny /w przewadze z fazy IIb/; w półziemiance /obiekt 193/ i piecu /160/ stwierdzono fragmenty prażnic w innych zaś przęśliki oraz dwubarwny paciorek szklany,